

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 210. Et educunt illum vt crucifigerent eum. v. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

tus sim, tibi absque defectu adhæream, te timeam & amem, tibi gratias agam, te laudem & benedicam hic & in perpetuum. Amen.

§. 208. *Exuerunt eum purpura. v. 20.*

Quando Duces & Reges ad bella procedunt, tunc solent sæpius habitum Regalem mutare, ne à quolibet nauci homine agnoscantur & in ipsos uti cor exercitus collimetur ad mortem. Hanc cæremoniam etiam fanniores isti in Christo Domino nostro voluerunt exprimere & ideo purpura eum exuerunt. quibus verbis & modis id fecerint ridiculi illi, cogitet deuotus Christianus, qui talia aliquando in Depositionibus Scholasticorum spectauit.

Domine Iesu, istam purpuram si contingeret nos obtinere, omnia auri & argenti vasa & omnem monetam & vestes pro ea offerremus, tam nobis cara cæpit esse, quia tu eam sanctificasti, tuo attractu quicquid enim tu tangis sanctificatur. O purpura si tu intellexisses in quo homine tu fuisses suspensa certe nunquam ab eo te diuelli passa fuisses, sed pertinaciter adhæsisisses ei in æternum.

§. 209. *Et induunt eum vestimentis suis. v. 20.*

Iam regali habitu spoliatus erat Dominus, & quod dederant milites, subito etiam abstulerant, cum suis iterum induitur indumentis. Nolebant Iudæi ut Christus crucifigeretur in purpura, ne posterii dicerent, eos Regem Iudæorum crucifixisse, sed exuentes eum purpura, curarunt indui vestimentis suis, toga scilicet inconsueta, & alijs, ut in his educeretur ad conflictum cum diabolo, de mundi principatu occupando.

Bene, & valde, bene facitis Iudæi, quod Saluatorem exutum purpura, suis pristinis induitis vestimentis, quia sic obstruitis ora loquentium mendacia, quasi non ille Christus qui pertransiit benefaciendo, sed alius passus fuisset. Ecce si non ex facie, certe ex veste agnosci potest sic vos ipsi regnum Christi promouetis nescientes.

§. 210. *Et educunt illum ut crucifigerent eum. v. 20.*

Postquam omnia quæ excogitari poterant malitiæ & nequitie in Domino exercuerant, eum capiendo sine causa, ligando, falso accusando, castigando, flagellando, coronando, cum iniquis comparando, morti adiudicando, multoties induendo & exuendo varijs & stultis vestibus, ut dolores continuo innouarentur, nec mors secuta usque huc, eam omninò iam irrogatam volunt & quidem amarissimam & ignominiosissimam crucis, quæ ut sequatur de facto eum iam educunt, propria onerantes vulnera-

tos totaliter humeros ipsa grossa cruce ad pœnam maiorem & illusionem non secus ac Abel iustus in agrum à fratre perimendus, vel Isaac cum lignis ab Abrahamo. procedit hic Ioseph in tunica talari sanguine lita; Moyses cum vitga. Hic est botrus è veste appensus. Hic Eliseus cum manubrio adquirendam securim, demersam in fundo, nempe genus humanum quod à ligno vitæ in infernum deciderat, per lignum crucis Christi retrahendum ad paradisum.

O Pater, de cælis aspice obsecro è solio Maiestatis tuæ, & intuere vnigenitum hic tuum, quanta is patiatur ad gloriam tuam, & operetur pro redemptione nostra. Vide vt dilectus vnicus tuus tibi in gloria æqualis par in potentia inter latrones despectus & ad ignominiosam Crucem est condemnatus, aspice perseverantem illius obedientiam ac patientiam, vt omnes has pœnas, amaritudines, contemptum, probra, iniurias, & uniuersos cruciatus suos ingenti cum desiderio perferat ad honorem tuum, supraque vires suas humanas, vera cum resignatione absque vilo adminiculo, se ipsum totum impenderit. vt tuam gratissimam perficeret voluntatem. Hic est dilectus filius tuus in quo tibi multum complacet, hic est verus Iacob qui persecutionem ab Esau, populo Iudaico patiens humiliter per Iordarem solus perrexit cum baculo crucis suæ, vt multis cum diuitijs, & grandi hominum frequentia ad te reuertatur. Hic est Ioseph verus, charissimus filius tuus, miles à te, vt requireret fratres suos quos inuenit in Dothaim, id est, vitijs magnis atque peccatis, quem demum bestia deuorauit pessima, id est, pestiferum inuidiæ virus. Hic est Iesus pastor bonus qui animam suam positurus pro ouibus suis, & perditam ouem tam anxie perquirat, quam deinde multo cum sudore inuentam, ex vitiorum sordibus extractam & eductam, amicabiliter suis imponit humeris ad ouile reducens. O Pater misericordissime, aduerte quæso vt dulcissimus natus tuus peccata omnia totius mundi solus portat in cruce sua, & qui nunquam peccauit, omnem spurcitiam ac sordes nostras diluit purissimo sanguine suo, ardoreque sui flagrantissimi amoris. Ah quid sum ego vilis terræ vermiculus, vt mei causa non parcas vnigenito filio tuo? quantopore me amas, quem tanto pretio vis redimere! Et certe si quid melius cor tuum paternum excogitare potuisset, in me cessisset salutis pretium & vsum.

Quid rependam tibi Pater sanctissime pro hac paterna fide, benignitate, & amore intimo quem mihi per vnigenitum filium tuum exhibuisti? nimirum si vel in tot particulas cor meum tui ob amorem singulis quibusque momentis temporis diuidi aut in puluerem contundi omnia ossa mea pollent, quot sunt graminis virentia corpuscula in terra & guttæ aquæ in

mari aut pulvisculi arenæ in montibus vallibusque, possentq; singulæ quæque particule sine cessatione tanta cum gratitudine te laudare, tam obtemperanter obsequi ac famulari, tam simpliciter obedire, tam digne venerari accollere, quam purè diligunt te sancti, nihil adhuc agerem.

§. 211. *Et angariauerunt praterentem quendam. v. 21.*

Quis mihi dicet, quæ, quanta & qualia acciderint in illa via? S. Scriptor, magna insinuat, cum illis omisis dicit, ipsas bestias miseratas fuisse Domini sic procedentis, ad Bellum contra Infernum & omnes pompas eius, nam angariauerunt hominem praterentem, ut crucem Iesu portaret. Hinc magnam intelligo miseriam, ubi talis affulget misericordia, si tamen hæc ipsa misericordia non sit nova molitio crudelitatis, non in subleuationem, sed ut citius venirent ad locum Crucifixionis, ne & forte Pilatus reuocaret sententiam. Certe valde attentum oportet esse, qui corda Hominum vult penetrare, eadem enim opera agit vnus, & peccat, & aliter, qui meretur; orat Pharisæus & lucratur damnationem, orat Publicanus & iustificatur. Misericordiam præstat Iudæus crucifigendo Domino, dum angariat Simonem, & peccat dupliciter, misericordiam exhibet S. Veronica, & consequitur gratiam.

Domine Iesu Christe, fidelis humanæ salutis amator, qui vniuersa mundi peccata super humeros tuos in Cruce portasti: fac nos, per hanc tuam infinitam charitatem & patientiam in tribulatione constantes, ut tanquam veri crucis amatores, in hoc signo vincamus, Amen.

§. 212. *Simonem Cyrenæum venientem de villa patrem Alexandri & Rufi. v. 21.*

Mihi multa in hoc Simone angariato occurrunt, quæ delectant & quæ terrent. 1. quod non est vllus, qui Domino sponte velit obsequium deferre. 2. quod ad eius obsequium homo anguriandus est. 3. quod ad hoc opus angariatur præ alijs veniens è villa, 4. quod homo agrestis seu rusticanus, seu Colonus, & talia multa considerata mentem meam feriunt, inter quæ & illud est quod iste homo fuerit & dicatur Pater Alexandri & Rufi, & quod dicat Cyrenæus, ex quibus illud in genere consequor, vere dictum esse, quod gloria magna sit sequi Dominum. Ecce Simon iste angariatus ad portandam Crucem post Iesum, statim honoratur, & in toto mundo eius nomen, & patria, & officium & filij prædicantur.

O Diuinam bonitatem, quæ consueta opera sapientie tuæ referas quando de malitia sapientiam, de nocendi proposito benefaciendi affluens.